

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177 PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija Lir 17.000 Letna inozemstvo » 25.000 Letna inozemstvo, USA dol. 30 Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

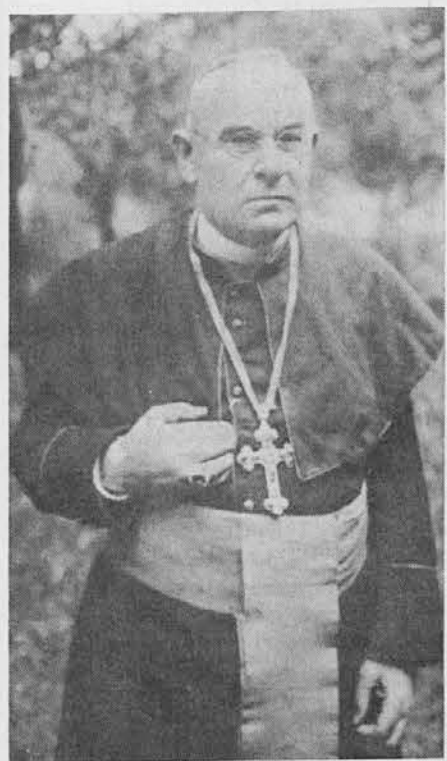
Leto XXXIII. - Stev. 47 (1680)

Gorica - četrtek, 26. novembra 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Izbrani biser duhovnikov

(Ob 50-letnici smrti nadškofa F. B. Sedeja)

nadškof Sedej spoštoval. Če bi ta ne bila že prav kmalu začela s svojo raznarodovalno in nasilno politiko do slovanskega življa na Primorskem in v Istri, bi ne bilo nobenih razlogov za spor med nadškofom in novimi prisilci.

BRANILEC NEODVISNOSTI CERKVE

Nadškof Sedej je visoko spoštoval tudi svojo cerkveno oblast in neodvisnost Cerkve. Zavedal se je svoje službe in da mora kot najvišji pastir v škofiji to neodvisnost Cerkve tudi braniti. V tem oziru je bil nepopustljiv pred sleherno civilno avtoriteto. Odtod njegovi spori najprej z italijanskimi vojaškimi oblastmi in pozneje s fašističnimi hierarhi.

Ko sta prišla k njemu goriški kvestor Modesti in fašistični tajnik Avenanti z zahtevo, naj duhovnikom prepove, da v cerkvi molijo, pridigajo in pojejo v slovenskem jeziku, jim je nadškof mirno odgovoril, da je to zadeva, ki spada v izključno pristojnost Cerkve.

DOBRI PASTIR

Takšno zadržanje je izhajalo iz njegove globoke zavesti dobrega pastirja. Nadškof Sedej je bil namreč v prvi vrsti dušni pastir. Pri srcu mu je bil predvsem dušni blagor izročeni mu vernikov. To je izpovedal že v prvem pastirskem listu leta 1906. Kot dušni pastir je najprej skrbel, da je z verniki občeval v njihovem jeziku. Tekoče je govoril vse štiri jezike v rabi v nadškofiji: slovenski, italijanski, nemški in furlanski.

Poleg tega je hotel biti nad vsemi strankami in narodnimi skupinami v škofiji. Čeprav Slovenec po rodu in po svoji narodni zavesti je kot škof bil do vseh vernikov nepristranski. Iz tega njegovo zadržanje ob Majniški deklaraciji za Jugoslavijo: ni je podpisal, češ da je škof vseh, tudi Furlanov in Italijanov. Ako se je pozneje posebej zavzemal za Slovence, je to storil zategadelj, ker so se jim začele gojiti velike krivice. Dobri pastir mora pač predvsem braniti šibkejše.

V svoji dušni skrbi je videl potrebo svojega časa. To so bile predvsem družina, vzgoja mladine, socialno stanje v škofiji, duhovniški naraščaj. To nadškofovo prizadevanje je orisala Mirka Brajnik v svoji diplomski študiji.

Morda bo kdaj priložnost, da se k temu povrnemo, posebno k njegovemu nauku o družini, kjer je tako moderen in sodoben kot bi živel v sedanjem pokoncilskem času.

Ob 50-letnici njegove smrti se zato klanjamo njegovemu spominu, ker je bil resnično cerkveni knez in dušni pastir.

K. H.

Umrli je zadnji brat papeža Janeza XXIII.

V kraju Sottomonte pri Bergamu je umrl najmlajši brat pokojnega papeža Janeza XXIII., ki mu je bilo ime Giuseppe. Sv. oče je pri pogrebnih svečanostih zastopal kardinal Oddi, sv. oče pa je po škofu iz Bergama svojem izrazil sožalje. Pokojni Giuseppe je bil vse življenje preprost poljedelec.

NOVO CERKVENO LETO

S prihodnjo nedeljo začenjamo advenčni čas, to je štiri tedne trajajočo dobo neposredne priprave na božič. Obenem se začenja tudi novo cerkveno leto. In liturgično cerkveno leto je za kristjana globokega duhovnega pomena. V obdobju dvanajstih mesecev mu pomaga podoživeti vse skrivnosti odrešenja. Cerkevno leto s prazniki in svetimi časi je Cerkev udelila zato, da postanejo odrešilni dogodki iz Jezusovega življenja skrivnostno navzoči tudi v našem življenju.

Cerkveno leto razsvetljuje z lučjo razodetja človekovo tolikokrat tako mračno vsakdanje življenje. Človeku omogoča pravilno usmerjeno življenjsko pot in mu vliva vedno novih moči. Pomaga mu, da se lahko dvigne nad povprečno duhovno ozračje našega stoletja.

V svetu splošnega zavarovanja mu dopoveduje, kako je vse negotovo: zdravje, imetje, kariera, denar. V svetu demokracije ga uči, da ima ta svoje meje. Tudi v še tako popustljivem okolju je človek moralno pod zaščito božjega prava. V svetu množic, kjer velja geslo: čim več užiti s čim manj napora, mu pomaga biti osebnost, ki se ne obrača slepo po vetru potrošnje, reklame in mode. V svetu utopije, ki meni, da človeštvo hitro koraka proti popolni sreči, uči, da greha, bolečine in smrti ne bomo mogli nikoli odpraviti s sveta. Nemirno je namreč naše srce, dokler se ne spočije v Bogu. - I. š.

Goriška Cerkev na pot v prenavo

Preteklo tedne je g. nadškof Cocolin znova šel med vernike po celi škofiji. To pot je šel mednje zato, da je osebno razložil namene škofijskega zborovanja, ki se bo kmalu začelo. Obiskal je vse glavne centre in se srečal z duhovniki in z zastopniki vernikov. S slovenskimi duhovniki se je srečal v Zavodu sv. Družine v četrtek 19. novembra popoldne, s slovenskimi verniki pa isti večer v mali dvorani Katoliškega doma. Enim in drugim je razvil naslednje misli:

V mesecu maju letos je bila zaključena škofijska vizitacija, ki se je raztegnila na sedem let. Ob tem obisku sem se srečal z verniki in duhovniki in spoznal versko in moralno stvarnost naše škofije.

Moja srečanja niso vodila le v spoznanja in ugotovitve. Hotela so tudi vlivati

pogum in upanje. Vodila so v iskanje novih smernic in pobud za nadaljnjo župnijsko dejavnost. Župnije niso otoki, ki bi ne bili povezani med seboj, in čeprav ima vsaka župnija svoj obraz in svojstvena vprašanja, vendar so le-ta v precejšnji meri podobna vprašanjem drugih župnijskih skupnosti znotraj krajevnih goriške Cerkve. Odtod se je porodila misel, da bi izsledke pastoralnega obiska ponovno vzele v roke in jih razčlenili ter po možnosti odgovorili na vprašanja, ki se v njih postavljajo, s predlogi za skladen razvoj pastoralne dejavnosti v goriški krajevni Cerkvi. Škoda bi bilo, da bi seme, ki je bilo s pastirsko vizitacijo zasejano, pustili zamreti. Odtod pobuda za "zborovanje" vse goriške Cerkve. Za kaj gre?

Svoj čas so škofje sklicevali tako ime-

novane "sinode". Po svojem izvoru beseda "sinoda" pomeni "shod", srečanje ljudi. A kdo se je sešel s škofom? V glavnem samo nekateri izbrani duhovniki, ki so razčlenili položaj, potrebe in vprašanja krajevnih Cerkve (škofije) ter odgovorili nanje z nekakim škofijskim zakonikom, ki je določal posebne predpise za škofijo.

Takšne oblike škofijske sinode danes ne moremo jemati v poštev iz raznih razlogov. Prvi razlog je ta, da bi takšna oblika ne upoštevala čudovite in obenem zahtevne razsežnosti biti kristjan, ki jo je drugi vatičanski koncil tako poudaril: po krstu smo namreč vsi kristjani božje duhovniško ljudstvo, deležni enega in edinega Kristusovega duhovništva ter smo vsi poklicani, da ga izvajamo, čeprav na različne načine.

Eden izmed značilnih izrazov duhovniškega "biti kristjan", ki ga drugi vatičanski koncil toplo priporoča, je soodgovorno sodelovanje vseh komponent božjega ljudstva na raznih ravneh župnijskega, pa tudi škofijskega življenja. Zaradi tega si ne moremo misliti "sinode", kjer bi ne bili laiki soudeleženi v polni meri. Saj so bili laiki že pri pastirskem obisku dobro soudeleženi.

Drugi še večji razlog, da ne moremo več klicati v življenje nekdanjih škofijskih sinod, je njihov pretežno pravni značaj.

Nam gre za to, da bi čim širši krog naših kristjanov sodeloval pri izdelavi predlogov, ki bi spodbujali, vodili in vsklajevali razne oblike pastoralnega dela in življenja, v katerem in po katerem naj bi se naša krajevna Cerkev izkazovala kot "Cerkev, ki oznanja Kristusa, osvoboditelja in rešitelja človeka". V tem geslu je zajeta naša skrb.

Naša vernost se ne sme zapirati v samo sebe, skrbeti samo za ohranjanje verskih čustev in zgolj za onstransko rešitev duše, marveč mora velikodušno odgovoriti božjemu klicu, ki nas vabi, da udeležimo božje kraljestvo in vsestransko razvijamo Kristusovo odrešenje celotnega človeka. Temu posebnemu trenutku, kjer naj bi se še posebej zavedali te naloge in tudi iskali današnjemu času ustreznih pastoralnih pobud, smo hoteli dati ime "convegno" oz. "zborovanje" goriške Cerkve.

Tako je g. nadškof razložil razloge in namene cerkvenega zborovanja. Za njim je škof vikar O. Simčič še poglobil nakazane namene in razloge za slično zborovanje. Pri tem je podčrtal nekatere lastne probleme v naših slovenskih župnijah; med temi je tudi problem mešanih župnij, kjer živijo skupno slovenski in italijanski verniki po nekdanjih slovenskih župnijah. To bo gotovo eden težjih problemov, ki se ga bodo morali lotiti vsi, tako na slovenski kot na italijanski strani.

Pri srečanju je bil navzoč tudi msgr. Ennio Tunì, generalni vikar. Ta je pojasnil tehnični potek zborovanja. V adventu naj se začne krajevna priprava po župnijah, ki naj zlasti pregledajo versko-moralno stanje v župniji v luči poročil in izkušenj pastoralnega obiska. In pa molilo naj bi se za uspeh zborovanja. To delo naj bi trajalo do konca februarja. Prvo postno nedeljo, 28. februarja 1982, bo uradno odprtje zborovanja po župnijah. Pepelnična sredi naj bi bil dan sprave in pokore. Naslednji dan, v četrtek bo skupno somaševanje nadškofa in duhovnikov v stolnici za božji blagoslov zborovanju.

Na delu je posebna komisija, ki pripravlja razčlenjen program zborovanja, katero naj bi trajalo morda dve ali tri leta. Komisija bo poskrbela tudi za vse tehnične pripomočke za pravičen potek zborovanja.

Pri duhovniškem sečanju je bil na koncu izvoljen za dekana slovenskega duhovniškega področja g. Marjan Komjanc, ker je g. Anton Prinčič odstopil. Pri večernem srečanju v Katoliškem domu je bilo navzočih nad 70 oseb iz skoro vseh naših župnij.

Sv. oče je poromal v Umbrijo

Prvič po atentatu 13. maja je sv. oče zapustil Rim in obnovil svoje obiske po raznih krajih Italije. Preteklo nedeljo se je podal v Umbrijo. Poromal je v svetišče Usmiljene ljubezni v Collevalenzi, kjer je maševal z 12 umbrijskimi cerkvenimi dostojanstveniki. V opoldanskem nagovoru ob molitvi angelovega češčenja se je spomnil prve obletnice (23. novembra) strahotnega potresa v Bazilikati. Pozval je navzoče in vse, ki so ga poslušali po televiziji, naj molijo za mrtve in preživele tega potresa, ki »so izgubili vse: domove, imetje, zemljo, delovno mesto, svoj kraj.«

Popoldne je obiskal kraj Todi, kjer je želel proslaviti slavnega pesnika frančiškanskega reda fra Jacoponeja iz 13. stoletja. Tudi tam ga je množica prisotnih navdušeno sprejela.

Dva nadškofa iz Jugoslavije pri papežu

V soboto 21. novembra je papež Janez Pavel II. sprejel ljubljanskega nadškofa

Alojzija Šuštarja in nadškofa iz Zagreba Franja Kuharića. Pogovor je teklo o stanju katoliške Cerkve v Jugoslaviji in o raznih dogodkih, ki povzročajo napetost med režimom in Cerkvijo. Po ustaljeni praksi Vatikana ni bilo o pogovoru izdano nobeno uradno poročilo.

Tri dni se je mudil v Bonnu v Zahodni Nemčiji sovjetski voditelj Brežnjev ter bil gost kanclerja Schmidta. Osrednja tema pogovorov so bili raketni izstrelki, ki jih je Sovjetska zveza že postavila, ZDA pa so odločene, da jih v dosegu ravnotežja postavijo do leta 1983. Brežnjev je Schmidtu dejal, da sploh ni govora, da bi pristal na Reaganov predlog, da ZDA ne bodo namestile napovedanih raket, če bo SZ umaknila svoje že postavljene. Brežnjev trdi, da je bilo ravnotežje v Evropi vzpostavljeno prav s sovjetskimi raketami. Bil pa bi pripravljen na delni umik raket SS-20, če bodo ZDA zamrzile svoj sklep o evroizstrelkih.

Kongres liberalne stranke v Firencah

V nedeljo 22. novembra se je v Kongresni palači v Firencah zaključil vsedržavni kongres Italijanske liberalne stranke (PLI). Kongres se je začel v sredo 18. novembra ob navzočnosti delegatov iz vse države in številnih vabljenih gostov ter zastopnikov oblasti in tiska.

Kongres je odprl predsednik PLI Aldo Bozzi, nakar je podal politično poročilo glavni tajnik stranke Valerio Zanone. V svojem nad triurnem govoru je obdelal vse glavne aspekte strankinega delovanja in nakazal smernice za bodočo vlogo liberalne stranke. Ta je sicer majhna po obsegu, a igra v državi pomembno vlogo in ima tudi svoje predstavnike v vladi. Zanone, ki vodi večinsko strujo stranke, je tudi prikazal glavne značilnosti liberalne obnove. Ta naj sloni na modernem gleda-

nju na družbo in njen razvoj v svobodi in socialni pravičnosti. Podoba stranke je prav s tem tajnikom pridobila in se tudi odprla v odnosu do delavskega sloja in sindikalnega sveta. Liberalna stranka je tako zadobila novo, sicer zmerno sredinsko a reformistično lice, ki jo vedno bolj približuje ostalim evropskim liberalnim gibanjem in odmiha od nekdanje vloge izključnega zagovornika vodilnih razredov in delodajalcev.

Na kongresu so sodelovali vsi glavni prvaki stranke. Že prvi dan popoldne so sledili pozdravi povabljenih strank in gostov. Tako so med drugimi spregovorili glavni tajnik DC Piccoli, podtajnik PSDI Vizzini, sindikalni voditelj UIL Benvenuto, načelnik parlamentarne skupine PCI Napolitano, predsednik toskanske dežele in drugi. Prisotni so bili od voditeljev strank še predsednik republikancev Biasini, podtajnik socialistov Martelli ter predstavniki glavnih evropskih liberalnih strank.

Isto popoldne je spregovoril tudi deželni predsednik Slovenske skupnosti Andrej Bratuž, ki je prikazal vlogo slovenske stranke v Italiji ter upravičena pričakovanja slovenske manjšine na celotnem področju naše dežele. Predsednik SSK je med drugim apeliral na PLI, naj po svojih predstavnikih v vladi in parlamentu podpre naša prizadevanja za dosegajočo zaščito. Dal je še priznanje tajniku Zanoneju, ker je pred leti prvi izmed vsedržavnih tajnikov strank sprejel enotno slovensko delegacijo.

Zadnji dan kongresa so delegati izvolili novo vodstvo. Z veliko večino je zmagal dosedanj tajnik Zanone, za predsednika pa je bil potrjen poslanec Bozzi.

Praznik petja in prijateljstva

»Ko gledamo naprej proti 25-letnici — je zapisano na ovitku koncertnega lista letošnje Cecilijanke, ki jo je Zveza slov. katol. prosvete že trindvajsetič priredila — se moramo ozirati tudi nazaj v našo preteklost, posebno v tiste čase, ko je bila slovenska beseda in z njo slovenska pesem na Primorskem najbolj ogrožena. V tistih časih žalostnega spomina smo imeli moze, ki so našo pesem in z njo slovensko besedo branili, gojili in ljubili tudi s srčno krvjo. Med temi gre zelo ugledno mesto goriškemu vladiki nadškofu Frančišku Borgiji Sedeju.«

Letošnja Cecilijanka je bila posvečena njegovemu spominu, saj prav v teh dneh obhajamo 50-letnico njegove smrti. Nadškof Sedej je bil velik ljubitelj in pospeševatelj slovenskega petja v cerkvi; po pritiskih fašistične oblasti se je še bolj zavzel za obstoj in razvoj slovenskega petja pri službi božji in v ta namen imenoval posebnega škofijskega nadzornika za cerkveno petje, Lojzeta Bratuža. Zato je prav, da je bila letošnja Cecilijanka posvečena spominu teh dveh velikih zaslužnih mož.

V nabit polni dvorani Katoliškega doma se je preteklo soboto 22. novembra odvijal prvi del letošnje pevske revije. Najprej je v imenu ZSKP prinesla pozdrav prof. Franka Zgavca, ki je poudarila pomen te manifestacije in se zaustavila ob njenih uspehih. Podčrtala je ustvarjalno in poustvarjalno delo naših zborov, saj to delo človeka »kulturno in estetsko vzgaja, izobražuje, bogati; pogloblja ljubezen do domače, ljudske ustvarjalnosti, ljubezen za slovensko pesem in besedo. Zato naj bo Cecilijanka praznik, praznik ljubiteljev zborovskega petja, ljubiteljev lepe pesmi, praznik poslušalcev, ki s hvaležnostjo in odobravanjem spodbujajo pevce. In prav je, da je tako in da bo tako tudi vnaprej,« je svoj pozdrav zaključila Franka Zgavec.

Zatem so se na odru, ki ga je umetniško opremil Silvan Bevcar, zvrstili naši zbori, ki sta jih elegantno predstavljala Majda Paulin in Karel Bolčina. Pokroviteljstvo nad letošnjo Cecilijanko je prevzela pokrajinska uprava, ki jo je oba večera predstavljala odbornica Marija Ferletič. V soboto so nastopili mešani zbor Štmaver, mešani zbor »Pod lipo« iz Barnasa iz Beneške Slovenije, moški zbor »Briški grič« iz Steverjana, mešani zbor iz Vrtojbe, mešani zbor Rupa-Peč, dekliški zbor iz Doberdoba, Soški oktet iz Gorice, mešani zbor »Triglav« iz Bukovice-Volče drage, mešani zbor »Jože Srebrnič« iz Deskel in mešani zbor »Lojze Bratuž« iz Gorice.

Ze dolgo pred napovedano uro je bila dvorana Katoliškega doma v nedeljo popoldne do kraja zasedena, tako da je bilo kasneje že težko stopiti v dvorano. Popoldanski koncert je odprl mešani zbor »Standrež«, sledili pa so moški zbor »Miren«, mešani zbor iz Sel na Koroškem, moški zbor »Fante izpod Grmad« in mladinski zbor Bilje-Orehovlje-Miren, ki je zaključil prvi del sporeda. Po odmoru je najprej nastopil mešani zbor »Hrast« iz Doberdoba, nato pa še dekliški zbor Devin, moški zbor Štmaver, moški zbor Krmin-Plešivo, mešani zbor »F.B. Sedej« iz Steverjana in moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice. Drugi del sporeda je neposredno prenašala radijska postaja Trst A, celotno revijo pa sta posneli ista postaja in Ljudski radio Gorica.

Na popoldanski prireditvi je pozdravil predsednik ZSKP dr. Kazimir Humar, ki se je najprej zahvalil vsem nastopajočim in številnemu občinstvu za veliko udeležbo, kar »predstavlja veselje in zadoščenje za zборе, ki toliko truda posvečajo pevskemu udeleževanju«. Pozdravil je zatem pokrajinsko odbornico Marijo Ferletič in občinskega odbornika dr. Damjana Paulina, ki je zastopal goriškega župana. Deželni odbornik za kulturo je poslal telegram, deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka je prav tako posredoval svoje čestitke in pozdrave.

Potem ko se je spomnil 50-letnice smrti nadškofa Sedeja in 45-letnice smrti Lojzeta Bratuža ter orisal lik teh dveh velikih Slovencev, je dr. Humar izrazil zadoščenje nad dejstvom, da Cecilijanka zbližuje pripadnike naše narodne skupnosti z obeh strani meje in Slovence iz videmske pokrajine in Koroške v en sam kulturni prostor; zaključil je z željo, da bi »naša slovenska pesem odmevala vedno bolj in nas družila v enotno hotenje«.

Zatem je Viktor Prašnik v imenu zbora »Mirko Filej« podelil priznanje Jožetu Vižintinu iz Gorice za njegovo doletno in poštvalno ter vztrajno udeleževanje pri tem zboru; obenem se je spomnil prezano umrlega, 18-letnega Simona Čevdeka s Peči, ki je bil član tudi zbora »M. Filej« in bo »ostal vedno v naših srcih«.

V imenu pokrajinske uprave je pozdravila odbornica Marija Ferletič, ki je pod-

črtala pomen sodelovanja med slovenskimi zbori v celotnem zamejstvu z onimi iz Slovenije, pa tudi z italijanskimi pevskimi skupinami; podelila je plaketo koroškemu zboru iz Sel in se jim zahvalila za nastop na letošnji Cecilijanki.

Nazadnje je Simon Prešeren iz Kanalske doline opozoril, da je na tem delu naše dežele že več mesecev nemogoče poslušati oddaje slovenske radijske postaje in omenil vse protestne akcije, ki so jih izvedli, da bi motnje odpravili.

Cecilijanka 1981 je torej za nami. Jasno je, da ni mogoče podati podrobnega poročila o vseh nastopajočih zborih in dati ustrezne ocene, saj to ni namen tega zapisa. Številni prisotni so si ob poslušanju že ustvarili mnenje o vsakem zboru. Tu bi rekli samo to, da je tudi letošnja pevska revija dokazala, kako je potrebno gojiti slovensko pesem, saj je ta povezana tudi z našo narodno zavednostjo in vsemi prizadevanji za naš nadaljnji razvoj.

Poleg tega je Cecilijanka tudi velik praznik prijateljstva, zbliževanja, spoznavanja med zbori, ki delujejo na Goriškem in onimi, ki utrjujejo pevsko tradicijo v drugih predelih našega narodnostnega ozemlja. Tako je na primer nastopilo pet zborov iz bližnjega novogoriškega prostora; sodeloval je Soški oktet, ki je v bistvu sestavljen iz pevcev italijanske narodnosti, nekateri pa so tudi Slovenci; prisotni so bili beneški Slovenci in Slovenci onstran Karavank; dve pevski skupini sta prišli s Tržaškega. Ni veliko priložnosti, da bi se slovenski pevci z vseh koncev naše zemlje srečali tako številni.

Vsakoletna pevska revija naj bo tudi priložnost za kvalitetnejšo rast naših zborov, za njihovo uveljavitev. Vse zbere slišimo večkrat po naših cerkvah, na raznih prireditvah in samostojnih koncertih. Cecilijanka naj bo tudi »izpit«, preverjanje zmogljivosti posameznih skupin, saj ni še dovolj samo to, da se nekdo predstavi. Vsakdo čuti verjetno tudi potrebo po notranji obogatitvi, po globljem dozorevanju, kar bo užitek ne samo zanj, marveč tudi za poslušalce. Tudi v tem vidimo poslanstvo vsakoletne pevske revije, ki naj bo vzpodbuda za nadaljnje delovanje naših zborov.

—18

ANDREJ KOBAL

Slovenec v službi F.B.I.

Goriška Mohorjeva družba je v svoj knjižni dar za leto 1982 sprejela knjigo primorskega rojaka, ameriškega državljanca in zavednega Slovence dr. Andreja Kobala: »Slovenec v službi F.B.I. in druge zgodbe ameriških Slovencev«. Naročniki GMD in prijatelji lepe slovenske knjige bodo veselo presenečeni, ko bodo dobili v roke to zadnjo knjigo Andreja Kobala. Odprla jim bo nov svet o delovanju in življenju ameriških Slovencev. Ne gre v tej knjigi za detektivski roman, temveč za resnično, skoraj neverjetno zgodbo človeka, ki se del svojega življenja posvetil predvsem resnici, ljubezni do domovine in pravi demokraciji.

Knjigo bi lahko razdelili na dva dela. V prvem je opisano življenje Matije Cvetiča in njegovo delovanje v okviru tajne državne policije v ZDA. V drugem delu pa nam je pisatelj podal pet življenjskih zgodb slovenskih priseljencev ali njihovih potomcev v ZDA.

Glavna oseba v prvem delu knjige je Matija Cvetič, ki je umrl leta 1962. Bil je sin belokranjskega priseljenca Franca Cvetiča in je proti koncu prejšnjega stoletja vkrcal na ladjo »Argentina« v Trstu in se izkrcal v New Yorku. Oče Franc se je poročil z rojakinjo Barbaro. Iz njunega zakona se je med drugimi rodil Matija, ki sta ga vzgajala v globoki veri v Boga, ljubezni do slovenskega jezika in nove domovine. Tej je posvetil tudi svoje življenje in delovanje v odkrivanju zločinskih spletk stalinistične in sploh komunistične propagande v ZDA. Zato je prišel tudi v konflikt s svojo ženo in sinovoma ter s svojimi brati kot tudi z očetom. V dogajanje so bile vpletene tudi tedanje močne organizacije slovenskih priseljencev. Zanimivo je pisanje o delovanju Louisa Adamiča, ki je postal žrtev sovjetske špijonaže. V epilogu pa beremo, kako so slovenski priseljenci gradili cerkev Vnebozvezte v Pittsburgu.

V drugem delu je pet zgodb, ki so prvič objavljene v slovenščini, razen zgodbe o Franku in Heleni, ki jo je pisatelj napisal že leta 1928. Ostale zgodbe pa so nastale v letih 1974-1978. Zgodbe so življenjske, ker pripovedujejo o življenju in delovanju priseljencev in njihovih potomcev ter nji-

OD TEDNA DO TEDNA

■ Ob prvi obletnici strahotnega potresa 23. novembra lani, ki je razdeljal velik del Kampanije in Bazilikate je izredni vladni komisar za potresno področje Zamberletti v Sant'Angelo dei Lombardi odkril spomenik žrtvam potresa. Dejal je, da so bile krajevne uprave in vlada v odstranjevanju posledic potresa učinkovite, o čemer pa bi se dalo na dolgo razpravljati.

■ V Parizu sta se sestala predsednik francoske republike Mitterand in predsednik italijanske vlade Spadolini kakor tudi oba zunanja ministra Cheysson in Colombo. Sprejet je bil sklep, naj bi prišlo v bodoče do rednih dvostranskih posvetovanj med Italijo in Francijo kot se to že vrsto let vrši med Francijo in Zah. Nemčijo. Ob koncu srečanja je Mitterand obnovil vabilo, naj bi Pertini prišel v Francijo, Spadolini pa je s svoje strani povabil Mitteranda na obisk v Rim.

■ Preteklo nedeljo je prišlo na več nagonetnih igriščih do krvavih spopadov med navijači. Največ divjanja je bilo v Milanu, kjer je bila tekma med domačim Interjem in Romo. Spopadi so se pričeli že dopoldne po prihodu navijačev iz Rima, nadaljevali med samo tekmo (Inter je zmagal s 3:2) in še po tekmi. Posledica teh obračunavanj je bilo 12 ranjenih, dva od njih huje. Bila sta zabodena z ostrim orožjem.

■ Ob šesti obletnici smrti generala Franca in ob 45. obletnici nasilne smrti voditelja falangistov Antonia Primo de Riveria, ki so ga leta 1936 usmrtili republikanci je prišlo v Madridu do množične manifestacije, ki se je udeležilo nad 300.000 oseb. Množica je vzklkala Francu, zahtevala oprostitev polkovnika Tejeira, ki je letos v februarja poskušil strmoglaviti vladu in popolnoma prezrla kralja Juana Carlosa. Vodja skrajno desničarske politične skupine »Fuerza nueva« (Nova sila) Blas Pinar je obtožil sedanji režim, da uničuje Španijo. Ta potrebuje novega voditelja. Glede vstopa v Nato je Pinar dejal, da bi se to smelo zgoditi šele potem, ko bi bila Španija sprejeta v Evropsko gospodarsko skupnost in bi ji bil vrnjen Gibraltar. Manifestacije se je udeležil tudi vodja italijanske desnice Almirante, ki je dejal, da se v celoti strinja s Pinarjevimi nazori.

hovem vključevanju v ameriško družbo, pri čemer nastajajo različni konflikti. Na eni strani veliko domotožje po stari domovini in navadah, po drugi pa zahteve nove družbe in nove domovine.

Pisatelj je v lepem, živem in zanimivem pripovednem slogu prikazal nepoznani svet naših rojakov v ZDA. V prvih dveh njegovih knjigah »Svetovni popotnik pripoveduje« je v svetovno dogajanje vključil predvsem samega sebe, sedaj pa v tej zadnji svoji knjigi govori o drugih slovenskih rojakih, ki so se vedno zavedali svojega slovenskega izvora, a delovali za blagor nove domovine.

Slike popestrujejo celotno knjigo, ki jo je opremil Edi Zerjal z značilno simboliko. Vsak ljubitelj slovenske knjige jo bo vzel v roke in z veseljem bral zavoljo lepega jezika in preprostih izrazov, ki so vsakomur razumljivi. Knjiga tudi dokazuje, da se je pisatelj ukvarjal s pisateljevanjem že od svojega prihoda v ZDA do danes. Zato se nam vsiljuje vprašanje, zakaj mnogi slovenski izobraženci po svetu ničesar ne prispevajo v skupno kulturno slovensko zakladnico. - JM

Srečanje zastopnikov manjšin v Porabju

V kraju Köszeg v Porabju na Madžarskem se je v soboto 21. novembra zaključilo 6. srečanje manjšin iz štirih držav: Avstrije, Italije, Madžarske in Jugoslavije. Pred tem so bila srečanja v Sekiri na Koroškem, v Lendavi (Slovenija), Kopru in Železni Kapli (Koroška).

Na srečanju je bilo ponovno ugotovljeno, da je slovenska manjšina v Italiji in Avstriji še vedno nezadovoljivo zaščiten. Še najbolje je za manjšine poskrbljeno v Jugoslaviji. Poročilo o Slovincih v Italiji je podal Dušan Udovič. Dejal je, da Slovenci še nimajo enakopravnega položaja v družbi. Italija se je obvezala, da bo z globalnim zaščitnim zakonom uredila položaj slovenske manjšine. Slovenci vztrajajo ob tem obljubljenem zakonu zlasti na tem, da ne sme biti med njimi nobenih razlik glede na pokrajino, v kateri prebivajo.

Prihodnje srečanje bo na Gradiščanskem v Avstriji v organizaciji tamkajšnje hrvaške manjšine.

Obmejno srečanje na Stari gori

Duhovniki župnij, ki žive ob meji videmske in koprške škofije so čutili potrebo po zbližanju in sodelovanju, zlasti med našimi ljudmi iz Kobariškega kota in Benečani. V ta namen je bilo poleti srečanje v Kobaridu, kjer sta poleg duhovnikov z obeh strani bila tudi nadškof Battisti iz Vidma in škof Jenko iz Kopra. Tedaj so sklenili, naj bi bilo srečanje tudi med verniki obeh škofij in so v ta namen izbrali romarsko cerkev Matere božje na Stari gori, kjer so se že v preteklosti srečavali romarji z obeh strani sedanje meje. Za dan srečanja je bila določena sobota 21. novembra, ki je praznik Marijinega darovanja.

Škof Jenko je s posebno okrožnico povabil svoje vernike na to romanje in res je prišlo ta dan na Staro goro nad 30 avtobusov iz njegove škofije. Iz videmske škofije so bili zlasti duhovniki ter mnogo Benečanov.

To prvo srečanje med verniki obeh škofij sta vodila oba škofa in z njima je sodelovalo okrog 40 duhovnikov. Bogoslužje je bilo kar v štirih jezikih. Osnovni jezik je bila latinščina. Prvo berilo je v slovenščini in italijanščini bral župnik iz Srpenice g. Lojze Munih in sicer iz prekora Izaija odlomek, v katerem prerok govori o časih, ko ne bo vstal več narod proti narodu. Drugo berilo je bral župnik iz Gornjega Tarbija dr. Emil Cenčič v italijanščini in slovenščini z beneškimi naglasi in sicer iz pisma sv. Pavla Korinčanom o ljubezni. Evangelij je bil v furlanščini.

Pred slovensko pridigo je škof Jenko pozdravil v italijanščini videmskega nadškofa, njegove duhovnike, kapucinske patre ter furlanske in italijanske vernike,

ki so prišli na srečanje, nato pa je za naše ljudi razvil misel, da je kot v preteklosti tudi danes le pri Mariji rešitev vseh današnjih težkih problemov, ki ogrožajo posameznike in narode.

Nadškof Battisti je s svojim ljubeznivim in nasmejanim nastopom takoj osvojil poslušalce, zlasti ko se je opravičil, da ne zna slovensko, a da se bo v bodoče potrudil, da se vsaj nekaj nauči. V govoru je poudaril misel, kako iščejo danes v Evropi povezave na zemeljskih področjih, a mi smo že od nekdaj povezani po veri, ki izhaja iz krsta; moramo pa delati vedno bolj na to, da nas bo povezovala vedno bolj tudi ljubezen, saj je to največja Kristusova zapoved.

Postojnsko-koprski zbor pod vodstvom g. Lojzeta Kobala in ob orgelski spremljavi msgr. Ladka Piriha, dekana iz Postojne, je pel zborovske pesmi, pomešane z ljudskimi. Po obhajilu so zapeli tudi ljudsko furlansko pesem.

Po mašni slovesnosti je nadškof Battisti povabil vse duhovnike s škofom Jenkom v samostansko dvorano, kjer je bil razgovor o bodočem podobnem srečanju. Zedinili so se, naj bo tako srečanje vsako leto v soboto pred tretjo nedeljo v septembru. Glede kraja in ostale priprave pa naj slovenski in beneško-furlanski dekani sestavijo poseben odbor, ki bo to končno določil in pripravil. Nadškof Battisti je tudi predlagal, naj bi bila snov pogovorov to, o čemer bodo razpravljali evropski škofje na vsakoletnem srečanju.

Tako je poteklo to prvo srečanje ob zadovoljstvu vseh navzočih z željo, da bi se vsa obmejna ljudstva vedno bolj spoznavala in si med seboj tudi pomagala.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Veliko razgibanost v zunanji politiki je bilo v preteklem tednu opaziti v jugoslovanskih vladnih krogih. V Beograd je prišel na uradni obisk francoski zunanji minister Cheysson ter se sestal s predsednikom jugoslovanske zvezne vlade Džuranovičem in s sekretarjem za zunanje zadeve Vrhovcem. V ospredju pogovorov so bila gospodarska vprašanja. Blagovna menjava med obema državama je namreč odločno v korist Francije. Ob koncu tedna pa je predsednik Sergej Kraigher skupno z Vrhovcem odšel na dvodnevni prijateljski obisk v Libijo. Obisk naj bi prispeval k nadaljnjemu izboljšanju dvostranskih odnosov. Na povratku iz Libije se je jugoslovanska delegacija ustavila še na Malti.

■ Severnoameriški predsednik Reagan je izjavil, da je njegova vlada pripravljena odpovedati se sklepu o namestitvi novih ameriških raket v Evropi, če bo Moskva umaknila svoje jedrske rakete srednjega dometa iz vzhodne Evrope. Reaganov predlog je bil naravno v zahodnoevropskih državah zelo toplo sprejet, ne pa v Sovjetski zvezi, kjer so ta predlog označili za golo propagando in nasprotnega interesom sovjetske države.

■ V Belfastu (Sev. Irska) so isti dan pokopali tri žrtve nasilja: 18-letnega mladnika iz vrst katoliške skupnosti ter dva iz protestantskih krogov: nekega hišnika in poslanca Bradforda. Na pogreb tega poslanca je prišel tudi minister za Sev. Irsko James Prior. Takoj, ko je izstopil iz avtomobila, ga je protestantska množica napadla z vzkliki »morilec« in celo fizično lotila, na njegov avto pa so leteli kovanci in pljunki. Vodja severnoirskih protestantov pastor Paisley, znan po svoji zagrizenosti, je zagrozil, da napad na ministra predstavlja le »opozorilo pred nevihto«.

■ Švedski parlament je s 306 glasovi proti 18 zavrnil predlog komunistične stranke, po katerem naj bi s 1. januarjem Švedska postala republika. Ze pred dvema letoma je isti parlament določil, da lahko tudi prvorojena kraljevska hči postane prestolonaslednik.

■ Na generalnem zasedanju Združenih narodov je večina članic že tretjič v zadnjih dveh letih sprejela resolucijo, v kateri se zahteva umik vseh tujih čet iz Afganistana in se poudarja neodtujljiva pravica afganistanskega naroda do samoodločbe. Za resolucijo je glasovalo 116 držav, 12 se jih je vzdržalo, 23 jih je bilo proti. V razpravi o tej resoluciji je spregovoril tudi stalni italijanski predstavnik pri OZN Umberto La Rocca. Med drugim je dejal, da predstavlja sovjetski vojaški poseg kršitev temeljnih načel ustanovne listine Združenih narodov in teptanje načela nevmešavanja v notranje zadeve neodvisnih držav.

Opozoril je tudi na afganistanske begunce, ki jih je že tri milijone in so postali huda gospodarska obremenitev za sosednje države.

Proslave v počastitev sv. Elizabete

Madžarski katoličani so 17. novembra slavili 750-letnico smrti sv. Elizabete, ki je bila hči madžarskega kralja. Odlikovala se je po dobroti. Sv. oče je za jubilej poslal madžarskim katoličanom pismo, v katerem poudarja svetniško življenje Elizabete in jih spodbuja, naj posnemajo svetnico.

Tečaji za usposobitev duhovnikov za Latinsko Ameriko

Italijansko cerkveno središče za Latinsko Ameriko v Veroni pripravlja po nalogu italijanskih škofov kandidate za pastoralno pomoč Cerkv v deželah Južne Amerike. Tečaji trajajo deset tednov in služijo za spoznanje jezika, zgodovine, navad, načina pastoralnega dela in sploh vsega, kar pripomore za uspešno vključitev v življenje in delo izbrane dežele. Trenutno obiskuje tečaj 85 duhovnikov, redovnikov, redovnic in laikov. Polovica tečajnikov bo odšla v Brazilijo, kjer se govori portugalsko, druga polovica pa v dežele španskega jezika.

Kamenčki

Strah je huda zadeva

Decembrska številka Ognjišča objavlja lep in dolg »pogovor« z ljubljanskim pomožnim škofom Stanislavom Leničem ob njegovi 70-letnici. Med drugim pravi g. škof: »Prva tri leta po novi maši sem bil prefekt v dijaškem domu Marijanišče, potem sem bil sedem let tajnik...« in Dalje: »Bil sem na škofiji in doživljal sem vse to gorje, ki je bilo, težave, ki jih je imel škof, in doživljal, kako je škof vedno hotel reševati položaj. Ali je bilo vse prav, ali ni bilo vse prav, to bo zgodovina povedala. Bil je pa gotovo zelo dober človek, od jutra do večera samo v skrbi in delu za ljudi. Takega škofa sem jaz doživljal in tak mi je ostal v spominu.« In v tretje: »Škof mi je naročil, da moram študirati za doktorat. To mi je naročil že v semenišču, doktorat pa sem naredil šele kasneje, ko sem bil že tajnik na škofiji.«

Bralec se vprašuje, kdo je bil ta »škof« in zakaj so njegovo ime označili s tremi »pikami«. Iz teksta sledi, da dr. Lenič imena tega »škofa« ni zamočal. Ali je morda Ognjišče smatralo za pametno, da ime zamočijo? Ali je pa kaj drugega v ozadju? Vsekakor ni težko uganiti, da gre za škofa dr. Gregorija Rožmana.

L.

Seja enotnega šolskega odbora

V ponedeljek 16. novembra je imel sejo Enotni šolski odbor (ESO) za Goriško. Seje se je udeležilo 19 zastopnikov kulturnih organizacij, šolskega šindikata, vseh treh slovenskih občin in nekateri slovenski izvoljeni zastopniki političnih strank. Bili so navzoči tudi nekateri ravnatelji slovenskih šol.

Na seji so vzeli v pretes stanje slovenskega šolstva v goriški občini, posebej problem šolskih stavb, kajti stanje je za nekatere šole precej kritično. Predvsem gre za tiste šole, ki so nastanjene v poslopju pri Sv. Roku. To poslopje mora biti izpraznjeno do konca tega leta, ker ga je lastnik prodal. V njem pa so tri slovenske šole: otroški vrtec z dvema oddelkom, trgovski zavod Ziga Zois in trgovska šola Ivan Cankar. V preteklih tednih se je zavod Z. Zois preselil v prostore malega semenišča v ul. Alviano, kjer so že razne slovenske srednje šole.

Hujši je položaj otroškega vrtca. Občina ga misli preseliti v stavbo otroškega vrtca pri Sv. Ani, ki je pa šele v gradnji. Druga namera je, da bi vrtec prenesli v ul. Brolo, kjer že deluje slovenski vrtec. Najtežje je stanje trgovske šole I. Cankar. Ta ima sedem razredov. Potrebuje pa poleg učilnic še prostore za stroje in opremo in za ravnateljstvo ter tajništvo. Kam s tako veliko šolo? Goriška občina ji je našla začasno mesto v dveh šolah in sicer v Tehničnem zavodu v ul. Rismondo in v ul. Diaz. Toda prostori so tesni in za šolo neprimerni.

Takšno je sedanje stanje s šolami in šolskimi poslopiji. O tem stanju je razpravljala ESO. Debatata je bila živa in stvarna. Na koncu se je konkretizirala v naslednje sklepe:

1. V južnem delu mesta Gorice nujno potrebujemo prostore za otroški vrtec in osnovno šolo. Rešitev, ki jo predlaga občina, je za našo slovensko narodno skupnost za daljši rok nesprejemljiva. Moremo nanjo pristati le za to šolsko leto. Kajti otroški vrtec ne sme biti daleč na periferiji mesta, kot je Sv. Ana ali ul. Brolo. Oba kraja sta za otroke iz južnih predelov Gorice odločno predaleč. Tudi prostori osnovne šole v zavodu Lenassi niso najbolj primerni. Poleg tega vemo, da so začasni. Zato zahtevamo, da občina začne že danes misliti na novo zgradbo za otroški vrtec v ul. Duca d'Aosta in osnovno šolo, kot je to že zahtevala konzulta za vprašanja slovenske etnične skupnosti pri goriški občini.

2. Glede trgovske šole I. Cankar je nastal položaj, da za sedaj res ni druge izbire kot je selitev. Vendar odbor zahteva, kot je zahteval že zavodni svet šole, naj pristojni organi dajo zagotovilo, da bodo do prihodnjega šolskega leta poiskali bolj primerne prostore za to šolo. Isto velja za trgovski zavod Z. Zois, ki bo iz leta v leto imel več razredov, saj gre za šolo, ki bo imela pet razredov, poleg pomožnih učilnic.

3. Tu so še ostale srednje šole, od enotne srednje do gimnazije-lečja. Te šole so že nekaj let združene v skupnem poslopiju v ul. Alviano. Toda znano je, da je tudi to poslopje v zasebni lasti in se more zgoditi, kar se je zgodilo s poslopijem pri Sv. Roku, da ga bo lastnik nekega dne prodal. Kaj potem? Zato odbor predlaga, naj kaka javna ustanova poslopje odkupi, med tem pa naj se misli na gradnjo potrebnih šolskih stavb za vse slovenske srednje šole v Gorici. Saj je lokacija v urbanističnem načrtu že določena. Pri tem je treba zainteresirati tudi ostale občine v pokrajini, ki njih dijaki obiskujejo te šole.

4. Potrebna denarna sredstva za vse omenjene potrebe bi se lahko dobila iz

fondov, ki jih predvidevajo Osimski sporazumi.

5. Ob dejstvu zločinskega vloma v prostore nižje srednje šole v ul. Alviano se zahteva večja varnostna zaščita.

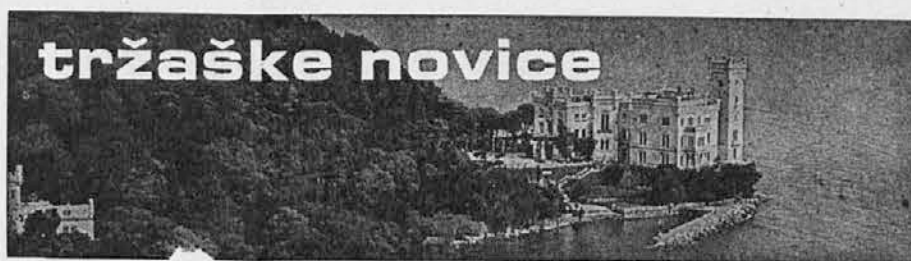
6. V zavesti, da mora nekdo zasledovati in urgirati pri administrativnih organih in pri političnih strankah izvršitev zgoraj omenjenih potreb in predlogov, je ESO izvolil tričlansko komisijo, ki naj nastopa v njegovem imenu. V komisijo so bili izbrani Leopold Devetak, Edmund Košuta in Karlo Brešan.

Trije slovenski vzgojitelji odlikovani

V petek 20. novembra je bila na tržaškem gradu izredna, zelo pomembna slovesnost, prva te vrste. Šolsko skrbništvo je ob sodelovanju Tržaške hranilnice in posojilnice odlikovalo z zlato kolajno deset tržaških učiteljev, ki so po 40 letih služnega vzgojnega dela stopili v pokoj. Poleg sedmih italijanskih učiteljev so prejeli odlikovanje tudi trije slovenski in sicer: Justina Jurkič-Petkovšek iz Podlonjere, Nadja Martelanc iz Barkovelj in Kiljan Ferluga iz Milj. Slednji se je v imenu naših treh odlikovancev javno zahvalil v obeh jezikih.

Našim odlikovancem čestitamo vsi, ki jih poznamo in teh nas je veliko; poleg številnih bivših učencev jih poznamo premnogi v njihovih domačih krajih. Čeprav so zapustili šolske učilnice, želimo da bi vsi trije v skupno korist vztrajno nadaljevali kulturno in dobrodelno poslanstvo kakor so ga doslej.

tržaške novice

Škofov obisk v Podlonjerju

Na praznik Kristusa Kralja je obiskal našo versko skupnost škof Bellomi. Te dni poteka četrto leto njegovega prihoda v tržaško škofijo in v teh letih je kar štirikrat prišel med slovenske vernike v Podlonjer. Pri nas nimamo pevskega zbora ne organista, pomagamo si samo z ljudskim petjem, ki je ob takih praznikih najbolj doživeto; vendar smo med obhajanjem poslušali registrirano pesem O Srce božje, sliši moj glas. Takoj po maši že pride ideja: naučimo se to lepo pesem tudi mi; to bomo naredili. - F. Š.

V nedeljo 29. novembra ob 17. uri bo ansambel »Andromeda« izvajal

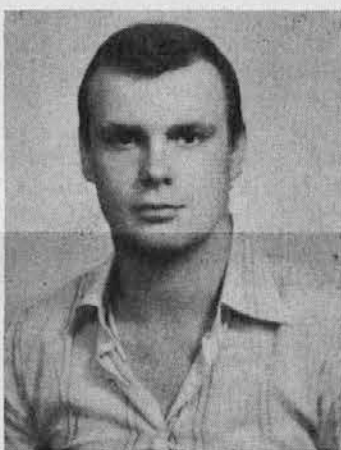
KONCERT

ki bo v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu, ul. Brandesia 27. - Vabljeni!

Seja devinsko-nabrežinskega občinskega sveta

Po dolgotrajnih pogajanjih med strankami PCI, PSI in SSK je končno prišlo do rešitve upravno politične krize v devinsko-nabrežinski občini. Na seji občinskega sveta 20. novembra je bil izvoljen odbor, ki ga sestavljajo zgoraj omenjene stranke in tvori krepko večino v občinski skupščini z 12 glasovi.

Zadnje slovo od dragega prijatelja

Težko je pisati o pogrebu prijatelja, še težje, če je bil prijatelj star komaj 18 let. Tak pogreb je bil v sredo 18. novembra na Peči, ko smo Simona Čevdeka zadnjič pozdravili. Ogromno ljudi se je zbralo pred Simonovo domačo hišo, odkoder naj bi šel sprevod. Ko so zvesti Simonovi prijatelji prinesli krsto iz hiše, so mu v slovo zapeli pevci zborov M. Filej in L. Bratuž; slednji je zapel znane Bratuževe Kraguljčke, ki jih je Simon tako rad prepeval. Pogrebni sprevod je nato ob spremstvu sedmih duhovnikov krenil v domačo cerkev, kjer je opravil mašo škofov vikar dr. Oskar Simčič ob somaševanju domačega župnika prof. Butkoviča in še treh duhovnikov. Med mašo je Simonu pel mešani zbor Rupa-Peč, okrepjen s pevci drugih dveh zborov, pri katerih je Simon sodeloval. Ob krsti pa so bila dekleta v belih oblekah in skavti, ki so mu zapeli Pesem slovesa: »A mi se bomo srečali, se videli še kdaj...«

Zelo prisrčno je nato nagovoril prisotne domači župnik Butkovič. Svoje misli je

črpal iz pogovorov med njim in pokojnim Simonom. Mladini je zlasti priporočal, naj si vzame Simona za zgled upanja, potrpljenja in vdanosti v božjo voljo.

Po opravljeni maši in molitvah je Simon z vsemi navzočim zadnjič krenil po poti, koder je prej tolikokrat hodil. Pečansko pokopališče je bilo skoraj premajhno, da bi lahko sprejelo tolikšno množico. Prišli so z vse Goriške, tudi s Tržaške in z onstran meje.

Ob odprtem grobu je Simonu zapel moški zbor Mirko Filej, katerega član je bil Simon že vrsto let in pri katerem poje tudi njegov oče Ludvik. V imenu treh zborov, v katerih je Simon sodeloval, se mu je zahvalil Viktor Prašnik, Mauro Leban, voditelj Slovenskih goriških skavtov pa je Simona še zadnjič nagovoril in ga s skavtskim pozdravom pozval »Simon, bodi pripravljen!«

Naslednji ponedeljek 23. novembra je bila na Peči sv. maša ob osmem dnevu njegove smrti. Udeležili so se je preneka-teri, ki so tam zapeli in molili za Simona. Sv. maša ob osmini pogreba pa je bila v sredo pri Sv. Ivanu v Gorici. Številni skavti so se z njo poklonili dolgoletnemu članu skavtske organizacije. Vsem pa so ostale v spominu besede, ki jih je ob pogrebu izrekel prof. Butkovič: »Za Simona ni treba moliti, ker je že v nebesih.« - A. L.

★

Prerana smrt je iztrgala iz naše srede mladega Simona. Ob tako težki izgubi izreka zbor Rupa-Peč družini Čevdek iskreno sožalje.

Prav tako izražajo svoje sožalje vsem svojcem družine Čevdek Slovenski goriški skavti in skavtine.

Franc Dollnar, Rim

Cirilmetodijska okrožnica
Leona XIII. (1880)

(20)

Zahvalno romanje katoliških
Slovanov leta 1881 v Rim

ODGOVOR LEONA XIII.
NA SLOVENSKO ADRISO

Na slovensko addresso je Leon XIII. odgovoril 15. septembra 1881: »Dilectis Filiis Decano Matthaeo Kožuh ceterisque Slove-nis in epistola die 20 junii 1881 subscriptis: Ljubljani Sinovi, pozdrav in Apostolski Blagoslov! Med premmognimi pričevanji vdanosti in ljubezni, ki so jih nam nedavno izkazali slovenski katoliški narodi, smo s posebno uteho in veseljem sprejeli Vaše pismo, v katerem ste z najbolj vljudnimi besedami razodeli občutke Slovencev do Svetega Sedeža. Ta čustva so nam že dobro znana ali vendar nam je bilo nad vse prijetno, prejeti ta novi dokaz najtesnej-

še edinosti Slovencev z rimskim prestolom; kakor so namreč Slovenci izmed slovenskih drugih narodov bliže tej Cerkvi, ki je mati in učenica vseh cerkv, tako so pred drugimi svetel vzgled dajali z zvestobo in stanovitnostjo v pravi veri. Za vašo predrago uslužnost Vam sporočamo svojo največjo zahvalo in pri Bogu privzemamo za posrednika ss. brata Cirila in Metoda, apostola Slovenov, da naj Vaše brate nekatoške Slovence, ako jih je še kaj takih, blagovoli pripeljati v edini Kristusov ovčnjak in nad Vas razliti vse bogastvo svoje milosti.« Kot poročilo te nebeskih darov in pričevanje posebne ljubezni z vso prisrčnostjo izreka za sklep Leon svoj apostolski blagoslov.

ODMEV V SLOVENIJI

V domovini so 5. julij 1881, ko je praznik slovenskih apostolov prvič obhajala vesoljna Cerkev po vseh župnijah kar naj-slovesneje praznovali. God sv. Cirila in Metoda se je po diecezanskem pravu vsaj

od 1777 liturgično obhajal v ljubljanski škofiji. Oglejski misali praznika niso poznali. V škofijah, ki so bile v metropolitanski zvezi s Salzburgom, je bil seveda neznan. V mariborski se je praznovanje razširilo, ker je bil njun god bratovski praznik Sloškov družbe sv. Cirila in Metoda. Po 1881 so ga po obecerkenem pravu morali svetkovati v vseh diecezh, kjer so bivali Slovenci.

V ljubljanski škofiji se je po ukazu škofa Pogačarja 5. julija 1881 po vseh cerkvah opravila kar najbolj mogoče slovesna sveta daritev z zahvalno pesmijo. V stolnici je imel stolni prošt Jožef Zupan pontifikalno sv. mašo med veliko asistenco in s »Tedeumom«. Na koru so peli Ciril-Metodovo slovensko himno. Opazna je bila obilna udeležba meščanov in izobražencev.

Slovenija je v dneh ciril-metodijskega romanja živela v svetovno-nazorskem miru in političnem premirju, začetni leti Taafjevega režima, ki je parlamentarno

Novemu odboru bo predsedoval predstavnik PCI Albin Škerk, za odbornike pa so bili izvoljeni: socialist Vittorio Caldi, komunist Giorgio Depangher ter trije zastopniki SSK Bojan Brezigar, ki je prejel največ glasov in bil imenovan za starejšega odbornika, Marinka Terčon in Orlando Zbogar. Na petkovi seji je Terčonova prevzela mesto dosedanjega načelnika svetovalske skupine Antka Terčona, ki je zaradi potovanja v tujino odstopil. V zvezi s tem naj omenimo, da se je svetovalec Bojan Brezigar zahvalil Antku Terčonu za njegovo neutrudno delovanje in enajstletno sodelovanje v občinskem svetu. Zaslužnemu svetovalcu in odborniku je zahvalo izrazil v imenu odbora tudi župan Albin Škerk. Na petkovem zasedanju so izvolili še odbornika suplenta in sicer za PCI Vocčija in za SSK Orlanda Zbogarja.

Nova tribarvna občinska uprava bo delovala na osnovi programa, ki so ga daljših pogajanjih sprejele PCI, PSI in SSK. Glavna smernica programa je ščitene interesov celotnega prebivalstva devinsko-nabrežinske občine, tako slovenskega kot italijanskega. V programu je nadalje poudarjena zahteva po ohranitvi etničnega razmerja v občini. Slovenska skupnost vsekakor ne vstopa s prevelikim navdušenjem v to novo koalicijo, vendar je bila ta izbira edina možna rešitev upravno politične krize devinsko-nabrežinske občine.

Volitve v šolske svete

V nedeljo 13. decembra bodo po vsej državi volitve v razne šolske svete, ki jih predvideva zakon: na srednjih šolah razredni sveti in zavodni sveti, na osnovnih šolah pa okrajni sveti in medrazredni sveti. Poleg teh so še pokrajinski sveti in okrajni sveti. V ta namen so bile že predložene kandidatne liste za posamezne organe.

Na slovenskih osnovnih in srednjih šolah se bodo udeležili volitev v svete osnovnih in srednjih šol. Glede volitev v pokrajinske svete in v okrožne svete je večina slovenske javnosti sklenila, da jih bomo tudi to pot bojkotirali, kot smo jih že pri prejšnjih volitvah. Zato se slovenski volilci ne bodo udeležili volitev v pokrajinske in okrožne svete, ker vlada ni sprejela naših zahtev po avtonomiji slovenskega šolstva.

Zadnjič je bil bojkot volitev v te višje šolske svete skoro stooštoten. Računamo, da bo tako tudi v nedeljo 13. decembra. Od teh višjih šolskih svetov (pokrajinskega in okrožnega) v sestavi, kot jo predvideva zakon, nimamo kaj pričakovati za razvoj našega šolstva. Volitev v ostale šolske svete je pa prav, da se starši, in na višjih šolah tudi dijaki udeležijo v čim večjem številu.

Župan Clevelanda je po materi Slovenec

V mestu Cleveland (ZDA), v katerem živi največ ameriških Slovencev in mu ti radi dajejo navzdevke »ameriška Ljubljana«, je bil za župana ponovno izvoljen George Voinovich, po materi slovenskega rodu. Voinovich je prvi župan v zgodovini Clevelanda, ki so ga izvolili za štiri leta namesto za dve, hkrati pa tudi prvi in do sedaj edini, ki je prejel na zadnjih volitvah rekordnih 76,5% glasov. Takšne podpore volivcev ni bil doslej deležen še noben clevelandski župan.

slonel na nemškokonservativni-slovenski koaliciji. Pred odhodom na romanje je 2. junija 1881 »Slovenec« menil, da je označje naklonjeno svetovnonazorski edinosti Slovencev in je pozival k odpovedi »smešnemu« liberalizmu in k slogi: »Naj bi bilo sveto leto 1881 leto sprave za Slovence«, saj »Narodni Slovenec je verni katoličan.«

»Slovenski narod« se je tiste dni izogibal polemčnosti in urednik Ivan Tavčar je v njem priobčeval celo »Romarska pisma« o rimskih slovesnostih. Vendar je precej Narodovih naročnikov godrnjalo zoper tako smer; zato je Tavčar 10. julija napisal uvodnik, v katerem je obžaloval, da je »nekadaj, pred malo leti mlada družba [...] pošiljala svoje bliske proti Rimu«, zdaj je to nehala. Zatrdil pa je: »Mi imamo svoje nazore. Ali vzor vseh naših vzorov je, da se ohrani slovenska domovina. In ker se naša duhovščina odlikuje s svetlim domoljubljem, nam ni težavno v boji biti v jedrni radij z njo.« Bil je pač slovenski nacionalist. (Se nadaljuje)

Med Slovenci v Zahodni Nemčiji

Na povabilo g. Cirila Turka, ki deluje kot izseljenski duhovnik v Stuttgartu, se je ansambel »Galebi« z Opčin od 6. do 9. novembra mudil v Zah. Nemčiji ter v Pfullingenu in Stuttgartu igral za tamkajšnje Slovence.

V petek 6. novembra smo zgodaj zjutraj s kombijem odpotovali proti Trbižu in nadaljevali nato pot po široki trbiški avtocesti, ki se večkrat skriva pod dolge tunele, proti Salzburgu. V tem starodavnem mestu smo se ustavili nekaj ur. Ogledali smo si stari del mesta, obiskali Mozartovo rojstno hišo, stolnico, ki je v notranjosti zelo podobna ljubljanski in po kosilu nadaljevali pot proti Stuttgartu, kamor smo dospeli nekaj pred šestimi uro zvečer. Prisrčni sprejem g. Turka in obilna večerja v Slovenskem domu sta nam pregnala vso utrujenost dolge vožnje. Po večerji smo si ogledali dokumentarni film, ki ga je izdelal sam g. Turk in govori o delovanju ter življenju Slovencev v tem mestu.

Stuttgart je lepo mesto s 600.000 prebivalci. Med temi je 30.000 Jugoslovancev, od katerih je 2.000 Slovencev. Tukaj ima svoje tovarne avtomobilsko podjetje Mercedes, kjer je zaposlenih veliko naših ljudi. Po ogledu filma smo se odpeljali v mladinski dom, kjer smo vse dni našega bivanja prenočevali.

V soboto 7. novembra nas je spremljal g. Janez Demšar, ki deluje med Slovenci v Pfullingenu, pri ogledu krajev, kjer je živel in dolga leta deloval Primož Trubar. Dopoldne smo se ustavili ob rahlem sneženju v mestecu Urach, kjer je Primož Trubar bil ravnatelj slovenskega biblijskega zavoda in dal natisniti prvi slovenski knjigi: Katekizem ter Abecedarium. Protestanti dekan nam je razkazal cerkev in povedal kratko zgodovino poleg stoječega samostana. Nato smo šli v katoliško cerkev, kjer se vsako nedeljo zbira lepo število Slovencev.

Od tu smo se odpeljali v Pfullingen, kjer smo v restavraciji »Split« prebili dobro uro ob pivu in prigrizku. Po kosilu smo šli v okolico Tübingena, se povzpeli na razgledno točko s cerkvico na vrhu in od tu ob res sončnem dnevu občudovali ta del Nemčije.

Šli smo še v Derendingen, kjer je zadnja leta deloval Primož Trubar in tukaj leta 1586 tudi umrl. Res prisrčno in prijateljsko nas je sprejel sedanji protestantski župnik, ki je velik prijatelj Slovencev in ljubitelj Primoža Trubarja. Do potankosti nam je povedal zgodovino župnije in razkazal spominske knjige, kjer so zapisali svoje vtise številni znameniti obiskovalci.

Odpeljali smo se nato nazaj v Pfullingen, kjer nas je čakala večerja, pa večerji pa koncert. Za to gostovanje v Nemčiji smo imeli pripravljen program z naslovom »Pesem, slika in beseda iz slovenskega zamejstva«. Za pesem je poskrbel ansambel »Galebi«, za sliko in besedo pa Tone Bedenčič, ki je prav za to gostovanje pripravil nove barvne diapozitive z izbrano vezano besedo v recitaciji Marjana Kravosa.

V nedeljo 8. novembra smo se nekaj čez deveto uro odpeljali v Stuttgart. Bilo je lepo in sončno vreme. Po kosilu nas je g. Turk peljal na ogled mesta. Videli smo glavno protestantsko cerkev, občinsko hišo, umetnostno galerijo, mestni muzej in se vrnili domov, kjer nas je čakala obilna malica in nato ob 17. uri sv. maša, za njo pa koncert, povezan s plesom.

V nabito polni dvorani se je spet ustvarilo vzdušje, ki se ne da opisati. K temu je veliko doprinesel tudi g. Ciril Turk. Med koncertom smo podarili tamkajšnji slovenski šoli, ki šteje 90 otrok in jo vodi g. Turk, knjigo Pavleta Merkuja »Ljudsko izročilo Slovencev v Italiji« in našo ploščo. Nekaj čez polnoč smo se v družbi g. Cirila vrnili v mladinski dom in se tukaj od njega poslovili s krepkim stiskom rok.

V ponedeljek 9. novembra smo zgodaj zjutraj odpotovali proti domu. Po poti nas je spremljalo sneženje, ki nam je obenem povzročalo strah, kako bomo dospeli domov, saj smo bili brez vsake zimske opreme.

Nekaj ur smo se ustavili v Münchnu, kjer smo si kupili najprej nekaj razglednic za pozdrave. Po ne preveč okusnem kosilu, pa zato nič manj dragem, smo nadaljevali pot proti domu. Sneženje je bilo vedno manj, obzorje pa vedno bolj rdečkasto, dokler se ni popolnoma zvečerilo in že smo se znašli v hotelu Carnia, kjer smo uspelo gostovanje zalili in podkrepili z novimi načrti. Nekaj čez polnoč smo se vrnili veseli in zadovoljni na Opčine.

F. P.

goriške novice

Maša za nadškofa F. B. Sedeja

Ob 50-letnici smrti nadškofa F. B. Sedeja bo v goriški stolnici v nedeljo 29. novembra ob 19. uri sv. maša. Koncelebracijo bo vodil g. nadškof Cocolin. Pela bosta stolni zbor »L. Fogar« in moški zbor »M. Filej«. Med mašo bodo tudi slovenska berila in prošnje. K maši zadržani so vabljeni vsi verniki, zato odpade to nedeljo večerna slovenska maša pri kapucinih.

Slovenske šole v občinskem svetu

Letos je na sejah goriškega občinskega sveta kar precej govora o šolskih vprašanjih, posebej še o problemu slovenskih šol.

Tako je bilo tudi na zadnji seji občinskega sveta, ki je bila v ponedeljek 16. novembra. Zupan Scarano je najprej odgovarjal na nekatera vprašanja socialističnega svetovaleca Waltritscha, ki je pisмено interpeliral odbor v zvezi z možnostjo posebnega financiranja za slovenske šolske zgradbe iz sklada Osimskega sporazuma. Zupan je v bistvu sprejel predlog in se zavzel, da bo o tem obvestil pristojne organe. Odgovarjal pa je še na vprašanje o posebnem položaju trgovskega zavoda I. Cankar, ki ima težave z lokacijo, ker v dosedanjih stavbi ni več mesta zanj.

Svetovalec SSK Bratuž pa je seznanil svet in odbor s ponovnim napadom na stavbo semenišča v ul. Alviano, ko so pred kratkim neznanici drli v prostore srednje šole I. Trinka. Zahteval je, naj občinska uprava poskrbi za boljše varnostne ukrepe, saj so se podobni izgrede že dogodili v preteklosti. Zupan je v odgovoru zagotovil svoje zanimanje in iskanje možnosti za večjo varnost.

Večer v spomin E. Kocbeka

SMREKK je v sredo 18. novembra pripravil v mali dvorani Katoliškega doma spominski večer, posvečen Edvardu Kocbeku. O njem je številnemu občinstvu govoril pisatelj Boris Pahor, ki je Edvarda Kocbeka osvetlil predvsem iz medsebojnega dopisovanja, ki je trajalo skoro do Kocbekove smrti. Iz korespondence odseva zelo občutljiva pesnikova narava, ki res ni bil junak, da bi znal ob krivici zakričati. Za poznanje Kocbekove človeške podobe so ta pisma zelo pomembna. Pričakujemo, da jih bo Boris Pahor kdaj objavil.

Renco Frandolič in Barbara Trstja sta ob koncu prebrala odlomke iz »Tovarišije« in »Listine« ter kratak izbor pesmi. Magnetofonski zapis večera bo prihodnji teden po Ljudskem radiu.

Vrh Sv. Mihaela

Ko smo v prejšnji številki poročali, da je cerkev na Vrhu obnovljena in da se bo spet v njej začela služba božja, nismo slutili, da bo med prvimi sprejela dva farana, ki sta te dni zaključila svoje zemsko potovanje.

V petek 20. novembra je podlegel zahrbtni boleznim 54-letni Franc Devetak, zaposlen v podjetju Detroit v Trzinu. Čeprav je sedaj živel v Redipugli, so njegovi svojci želeli, da bi bil pokopan na Vrhu, odkoder po starših izhaja. Pokopali so ga v torek 24. novembra. Zapušča ženo in tri otroke.

Na jutro 22. novembra, ko je Cerkev začela s praznikom Kristusa Kralja, pa je odšel k Bogu po plačilo 78-letni Jožef Černic, Pepe Markotinov, kot je bil na Vrhu poznan. Pokojnik je bil kremitel tega značaja, ki mu je vse življenje vera pomenila najvišjo vrednoto. Od Crncev na Vrhu se je priženil k Markotinovim, kjer se je poročil z Amalijo Čotič. V zakonu se mu je rodilo deset otrok, od katerih je še sedem živih. Vse je vzgojil v narodno zavedne in krščansko oblikovane člane naše skupnosti. Versko časopisje je imelo v njegovo hišo trajen dostop. Na naš list je bil naročen od prvega dneva izhajanja. Zelo je cenil svoje dušne pastirje. Pomenili so mu Kristusa na zemlji. Rad jih je spremljal, ko je bila še bera v navadi. Nekaj časa je bil tudi cerkveni ključar. Svojim otrokom je preskrbel primerno izobrazbo in čuval nad njihovo versko rastjo. Sam jim je dajal dosleden zgled življenja po veri. V družini se je molilo kot nekdanj, obisk nedeljske službe božje je bil nekaj samo po sebi umevnega, prejem zakramentov pogosten. Zadnja leta je tudi med tednom, odkar je sv. maša večkrat na Vrhu, prihajal z ženo k sv. daritvi in redno prejemal sv. obhajilo.

Zato je tudi umrl dobro pripravljen na odhod s tega sveta. Domači župnik mu je ponovno prinesel sv. obhajilo in pretekli

teden je z vso krščansko vdanostjo prejel vse zakramente za umirajoče. Se večer pred smrtjo mu je bilo dano prejeti evharističnega Boga, ki ga je potem spremil v večnost. Zanj bi se res moglo reči v polnem pomenu besede: »Ecce, quomodo moritur justus — Glejte, kako umira pravičnik!«

Ob veliki udeležbi smo ga v ponedeljek 23. novembra pospremili najprej v obnovljeno cerkev, nato pa na božjo njivo. Tam bo čakal na vstajenje, v katero je tako močno veroval. Vsem svojem izrekamo sožalje. Naj jim bo v tolažbo zavest, da je odšel k Bogu bogat na dobrih delih in kot božji prijatelj. - jk

* * *

Sekcija Slovenske skupnosti v Sovodnjah izreka svojemu tajniku Benjaminu Černicu in njegovim svojem globoko sožalje ob smrti očeta Jožefa.

Prav tako izraža svoje sožalje Benjaminu Černicu SZ »Soča«, v katerega vrstah aktivno deluje.

OBVESTILA

Pok. nadškofa Sedeja se bomo spomnili v Števerjanu v nedeljo 13. decembra. Ob 15. uri bo koncelebrirana maša, potem pa spominska akademija v župnijskem domu. To spominsko slavlje skupno organizirajo števerjanska župnija, domače prosvetno društvo »F. B. Sedej« in Zveza slovenske katoliške prosvete.

Na Virgillijevo proslavo ob 2000-letnici pesnikove smrti vabi Slovenska klasična gimnazija »P. Trubar« v Gorici. Spored: 1. Slavnostni govor: dr. Kajetan Gantar, ravnatelj instituta za klasično filologijo ljubljanske univerze; 2. Dva Gallusova speva na Virgillijevo besedilo. Poje mešani zbor slov. višjih srednjih šol. Proslava bo v Avditoriju v Gorici v petek 4. decembra ob 20.30.

Miklavževanje za goriške otroke bo v Katoliškem domu v petek 4. decembra ob 15.30.

Mesečni shod goriške Marijine družbe bo v nedeljo 6. decembra ob 16. uri v stolnici.

Maša v Ronkah za slovenske vernike bo v nedeljo 6. decembra ob 11.30.

Ob 40-letnici ustrelitve obsojencev na drugem tržaškem procesu bo v okviru večera Društva slovenskih izobražencev v Trstu govoril v ponedeljek 30. novembra dr. Rafko Dolhar. Začetek ob 20.15.

Zborovska revija v priredbi ZCPZ na Tržaškem bo v nedeljo 6. decembra ob 17. uri v Kulturnem domu v Trstu.

Marijanski koledar 1982 je izšel. Prinaša 12 slik iz frančiškanskih cerkva v Sloveniji; na prvi strani je podoba Matere božje s Svete gore pri Gorici. Ostale slike so iz življenja sv. Frančiška Asiškega, čigar 800-letnico sedaj obhajamo. Cena koledarja v naših knjigarnah v Gorici in Trstu je 1.000 lir. Poverjeniki naj koledar takoj dvignejo na upravi Knjižnic na Rakovniku v Ljubljani.

Hranilnica in Posojilnica na Opčinah obvešča vse svoje člane in stranke, da bo z januarjem 1982 začela izplačevati pokojnine INPS. Vsi, ki bi radi prejemali pokojnine preko te Hranilnice, naj se čimprej zglasijo v tajništvo za podpis pooblastila in sporočila INPS-u za prenos izplačila pokojnine na Hranilnico. S sabo naj prinesejo pokojninsko knjižico, v kateri sta navedeni vrsta in številka pokojnine. Upokojence obveščamo, da bo Hranilnica pokojnine izplačevala ali priznala na hranilno knjižico ali na t/r. Zainteresente opozarjamo, da je slednji način veliko ugodnejši, ker se tako upokojenec izogne vsakemu čakalju in lahko kadarkoli dvigne želeno vsoto ali celotno pokojnino iz hranilne knjižice ali t/r. Za vsa nadaljnja pojasnila naj se zainteresenti zglasijo v Hranilnici in Posojilnici.

Koliko je slovenskih bogoslovcev?

Pred desetimi leti je bilo v semenišču v Ljubljani 220 bogoslovcev, zdaj pa jih je le okoli 50 za vse tri slovenske škofije. Za prvi letnik v semenišču jih je 6, kmalu jih pride od vojakov 14, tako da bo vseh skupaj morda 20; na fakulteti jih bo v prvem letniku blizu 30, kajti bogoslovcev iz semenišča se pridružijo še redovniki in redovnice. V Mariboru ima teološka fakulteta svoj oddelek, a bogoslovcev je malo.

ZDRUŽENJE CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - GORICA

priredi na praznik Brezmadežne v torek 8. decembra ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici revijo otroških in mladinskih zborov

MAŁA CECILJANKA

Toplo vabljeni!

DAROV I

Za Katoliški glas: Ladi Likon, Kanada 8.000; S. G., Nabrežina v spomin na pokojne starše 20.000 lir.

Za katoliški tisk: A. K., Opčine 3.000 lir.

Za Alojzijevešče: družina v spomin pok. Alda Frandolič 50.000 lir.

Ob gospodarskem prazniku v Sovodnjah daruje Slovensko deželno gospodarsko združenje - Gorica za Zavod sv. Družine 50.000 lir.

Za skavtsko organizacijo: Niko in Cveta namesto cvetja na grob nečaka Simona 50.000 lir.

M. F., Gorica: za lačne 5.000, za novo cerkev 10.000 in za žrtve potresa 50.000 lir.

Mama v spomin na sina Danila: za Katol. glas, Katol. dom, za misijone in revijo Katoliški misijoni, za Zavod sv. Družine in Alojzijevešče po 20.000 lir, za novo cerkev 50.000, skupaj 150.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Justina Terčič 5.000; Ada Gabrovec namesto cvetja na grob strica Jožefa Černic v Vrha 50.000; SKPD »F. B. Sedej« namesto cvetja na grob Pavle Corsi 30.000 lir.

Namesto cvetja na grob Simona Čevdeka: Alenka Černic za zborni M. Filej, L. Bratuž in Rupa-Peč po 10.000, skupaj 30.000 lir.

V dober namen: SGS namesto cvetja na grob Simona Čevdeka 300.000 lir.

Za prizadete: namesto cvetja na grob Simona Čevdeka s Peči darujejo bratrance in sestrične iz Sovodnj in Standreža 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob Jožefa Černica: družina Černic, sorodniki in znanci za opremo cerkve na Vrhu 200.000; za SZ »Soča« 100.000; za lačne po svetu 80.000; za II. skavtsko četo (Sovodnje) 60.000; za Alojzijevešče 50.000; za slovenske misijonarje 50.000; za Katol. glas 30.000; za SZ Olympio 30.000, skupaj 600.000 lir.

Za cerkev na Vrhu: cerkveni zbor v Rojanu v počastitev pok. Jožefa Černic 50.000 lir.

Za SZ »Soča«: Franka in Ninko namesto cvetja na grob Simona Čevdeka 10.000; Benjamin Černic v isti namen 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Marija Malalan 10.000; družina Hrovatin-sinovi v spomin na starše Pepko in Giulia 20.000; N. N. 10.000; razni 16.000 lir.

Za cerkev na Banah: Eda Budai-Goina v spomin na starše Pepija in Viktorijo 10.000 lir.

Družbenka N. N., Trst: za cerkev na Sv. gori, za cerkev v N. Gorici in za semenišče v Vipavi po 100.000, skupaj 300.000 lir.

Ob stoletnici rojstva duhovnika Avguščina Zlobca: N. N. iz Trsta za lačne otroke v misijonih 30.000, za Katoliški glas pa 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Šport

Olympia-EGSC Nova Gorica 2 : 3 (15 : 13, 4 : 15, 15 : 13, 10 : 15, 13 : 15)

Ta prijateljska tekma je bila za olimpijce dober trening, saj se bo prvenstvo D lige pričelo že v nedeljo 29. novembra ob 9.30 v telovadnici v Standrežu proti CUS iz Trsta. Iz tekme je bilo razvidno, da naši igralci še niso povsem uigrani.

PRVENSTVO MLADINCEV

Olympia Košič - Volley Krmin 3 : 0

Po tej prepričljivi zmagi zasedajo olimpijci prvo mesto na lestvici, saj je njihov neposredni tekmelec Scarpoteca nepričakovano klonil pred Libertasom iz Gorice.

Olympia Košič - Scarpoteca 1 : 3

V odločilni tekmi za prvo mesto so naši fantje po štirih vseskozi borbenih setih podlegli nasprotniku iz Gradišča. Zadnja dva seta so za las izgubili, s tem pa tudi tekmo. Škoda!

PRVENSTVO DEČKOV

Olympia Košič - Volley Krmin 3 : 1

V tem prvenstvu zaseda Olympia prvo mesto. Tudi krminski Volley ji ni bil dorasel.

Potrpežljivost rožice sadi, jeza pa trnje. (Škof A. M. Slomšek)

Radio Trst A

Spored od 29. nov. do 5. dec. 1981

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Nediški zvon. 11.00 Mladinski oder: »Naočnik in Naočalnik, mojstra med detektitve«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Na goriškem valu; šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditve.

Ponedeljek: 8.10 Gospodarsko problematika. 9.30 Kramljanje. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturni dogodki; lahka glasba. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotichek: Tik-tak. 14.30 Pasternak: Doktor Živago. 15.00 Šport in glasba. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pesniške podobe in usode.

Torek: 8.10 Domači obrazi. 9.30 Ali ste že prebrali? 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturno pismo; beležka. 14.15 Naš jezik. 15.00 Glasbeni magazin. 16.00 Slovenci v miljskem okolišu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Moški zbor iz Rude. 18.00 A. Marodič: »Zgodbe ob meji«.

Sreda: 8.10 Almanah. 9.30 Naš otrok. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Pod Matajurjan. 13.20 Mešani zbor iz Mačkolj. 14.10 Otroški kotichek: S knjižne police. 14.30 I. Grekova: »Frizer za dame«. 15.00 Ameriški gledališki muzikal. 16.00 Sto let telovadbe. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Violinist Igor Kuret in mešani zbor »I minipolifonici« iz Tridenta. 18.00 Slovenska literatura v Italiji. 18.15 Glasovi iz preteklosti.

Četrtek: 8.10 Zivozelena. 9.30 Psihološki utrinki. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Od Milj do Devina; beležka. 14.10

Otroški kotichek. 14.30 Izbrali smo za vas. 14.55 Naš jezik. 16.00 Primorska duhovščina pod fašizmom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Sopranitska Ljuba Berce. 18.00 Četrtkova srečanja. 18.30 Sodobne slovenske novele.

Petek: 8.10 Dvanaest let strategije napeposti v Italiji. 9.30 Svet se vrtil počasi. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Na goriškem valu; beležka. 13.20 Četrtkova srečanja. 14.10 Otroški kotichek: Kje je napaka? 14.30 I. Grekova: »Frizer za dame«. 15.00 Film in filmska glasba. 16.00 Cvetje hvaležno odklanjamo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Orkester in zbor »Consortium musicum« iz Ljubljane. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Tudi starost je lahko lepa. 9.30 Jaz ženska... 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Glasnik iz Kanalske doline. 14.10 Mladi pisci. 14.30 Poslušali boste. 14.55 Naš jezik. 15.00 Začnimo s črko A. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Med dvema ognjema. 18.45 Vera in naš čas.

DAROV I

Za novo cerkev: N. N. v spomin misijonarja Jožeta Gregorja 50.000; G. Z. v spomin Angele Peric 10.000; N. N., Jamlje v spomin pok. msgr. dr. R. Klinca 100.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Eda Milič v spomin na nečaka Andreja 20.000; N. N., Opčine 20.000 lir.

Za lačne otroke: mali Andrej iz Trsta ob svojem godu 10.000 lir.

Za misijone: Lojzka Sosič 20.000; M. Z. 10.000 lir.

Ali imaš Naš Koledar 1982? Vsebuje 12 lepih barvnih slik naših cerkva na Tržaškem in Goriškem. Koledar je na voljo pri slovenskih dušnih pastirjih na Tržaškem in Goriškem, v Katoliški knjigarni v Gorici in pri Fortunatu v Trstu. Cena 2.500 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

†

22. novembra je sklenil zemeljsko bivanje

JOŽEF ČERNIC

Žalujoča družina in sorodniki se toplo zahvaljujejo vsem, ki so na katerikoli način počastili njegov spomin.

Vrh, na dan pogreba 23. novembra 1981

ZAHVALA

Potrji neizmerne žalosti, a potolaženi po tolikih dokazih ljubezni in sočutja ob smrti našega ljubljenega sina in brata

SIMONA ČEVDEKA

se iz srca vsem zahvaljujemo: domačemu g. župniku Dragotinu Butkoviču za pogrebno mašo in tolažilni govor, somaševalcem, pevskima zboroma »Mirko Filej« in »Lojze Bratuž« ter domačemu cerkvenemu zboru, prijateljem, ki so ga nosili na njegovi zadnji poti, skavtski organizaciji, podjetju »Grafica Goriziana«, govornikom na pokopališču, predsedniku skavtske organizacije Mauru Lebanu ter predsedniku goriškega SKPD Viktorju Prašniku, darovalcem cvetja in v dobre namene, vsem, ki so nam v bolezni in ob smrti pomagali ter vsem, ki so se v tako velikem številu udeležili pogreba.

Zalujoči oče, mama, sestra Marjanka in ostali sorodniki

Peč, 20. novembra 1981

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon : 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice : 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI